

Joan Gómez: “Abans calia diferenciar una església d’un santuari; ara, d’una sinagoga”

| 23 de juny de 2023

“De petit, era estrany i exòtic trobar-me companys a classe que fossin d’**una altra confessió** i, ara, el fet estrany és trobar-hi nens i nenes que vulguin fer la **Primera Comunió**“. És una de les sentències amb què Ramon Bassas, cap de comunicació de l’editorial Fragmenta, va encetar el **dinar-tertúlia** que va celebrar el passat dimecres el grup “**Cruïlla de debat**”, de l’Ateneu Barcelonès. Ho feia per presentar el darrer llibre del sociòleg **Joan Gómez** (Barcelona, 1973), *Laïcitat, religions i prejudicis*, que posteriorment va prendre-li la paraula, entre plat i plat, disposat a despertar entre els comensals quelcom més que la gana: “Una reflexió sobre l’**encaix de les religions en la nostra societat** i, en especial, dins l’**àmbit escolar**“.

L’editorial, “que no té per costum publicar llibres sobre **sociologia**“, segons Bassas, ha acabat posant el segell a una obra que, d’entrada, vindria a ser la plasmació del coneixement del seu autor després de convertir-se en una mena de “**metge de la religió que visita a domicili**“, tal com el definia graciosament en acabar l’acte un dels participants, referint-se a qui va ser alumne del professor **Joan Estruch** i n’ha acabat extraient els valors de la seva empremta professional.

Així és com Gómez, com a tècnic de la **Direcció General d’Afers Religiosos**, es va passar del 2004 al 2020 viatjant per tot Catalunya escoltant casos d’allò més singulars en comissaries, hospitals, oficines de la Seguretat Social i, “per descomptat!”, en les desenes d’**escoles** d’educació infantil i primària catalanes —majoritàriament, les públiques i, per tant, laiques— per acabar oferint-ne, ara, la seva visió sobre aquesta temàtica (“**justa i objectiva**, sense caure en la subjectivitat”, deia).

El sociòleg Joan Gómez, autor del llibre, durant el dinar-tertúlia del passat dimecres a l’Ateneu Barcelonès.

“La societat ha canviat, hi ha més confessions que abans i **cal ser realistes amb el que tenim**, per bo o per dolent, segons com es vulgui veure”, va admetre Gómez, que no es va estar, aprofitant la profunditat dels seus posicionaments sobre la convivència entre religions, de comparar-la amb la que vivien els seus pares i avis: “A ells, la societat dels seus primers temps només els exigia saber diferenciar una església d’un santuari, o un bisbe d’un abat, i ja n’hi havia prou; ara, en canvi, als nens i nenes que creixen rodejats de multireligiositat, **se’ls ha de fer diferenciar una església d’una sinagoga, o un capellà d’un rabí**, i no passa res”, va manifestar en la seva intervenció el sociòleg barceloní.

Tornant a la seva obra, "és un llibre que han de llegir **professors, conserges, monitors** i, fins i tot, els **conductors** dels autocars que porten els alumnes a l'escola; no pas perquè ho digui jo, que en soc l'autor, sinó perquè és de **vital necessitat** que, per gaudir d'una mínima **llibertat religiosa** es puguin evitar i solucionar els debats existents que n'orbiten al voltant", va argumentar un Joan Gómez que, sense bata blanca i estetoscopi penjat al coll, radiografia **un secret a veus** que, tal com avisava, "tan sols es pot observar **a còpia de copsar realitats lluny dels despatxos** on es prenen totes les decisions", va concloure.